

E lumea un deșert, un pustiu!

E lumea deșert, e pustiu,
Nu-i nimic de ales, de iubit;
N-avem de gând să rămânem în ea,
Nici regret pentru ce n-am dorit.

A mers Însuși Domnul prin ea
Arătându-ne drumul cel bun,
Un drum sigur ca dragostea Sa
Fără spaime și griji ce răpun.

Un drum ne e dat către El,
De-ai Să-i pași cu iubire-nsemnat,
Iar Isus ni-i speranță și tel
Și lumină și har minunat.

Căci Mielul străpuns azi e-n cer;
A trecut noaptea neagră cu spini.
E la Tatăl în slăvi ce nu pier
Și-ntărește pe-ai Săi peregrini.

Cu El savura-vom cândva,
În lumina sfințeniei, sus,
Bucuria și dragostea Sa
Într-o pace ce n-are apus.

Comori ce ne fac să-L dorim
Curg mereu de la inima Sa;
Într-o zi vom cunoaște deplin
Plinătatea ascunsă în ea.

O, vino Isuse slăvit
Să săruți ochi ce azi încă plâng.

Ne-ai condus din priviri, ne-ai iubit;

Du-ne-acas ca pe snopi ce se strâng

Iar cât zăbovi-vei să vii

Te-om urma bucuroși, așteptând;

Ca toiag și nuia s-or sfârși

Când ni-i strânge la pieptul Tău blând.

clickbible.org